

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/23687 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 februari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 februari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

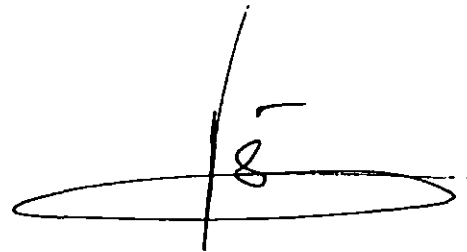
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2008

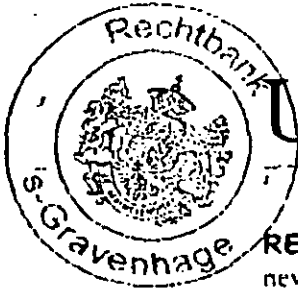
343-495.

Verzonden: 19 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

11
AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/23687

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9809.17.8006. eiser,
gemachtigde mr. C. van den Berg, advocaat te Zwolle:

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. F. Kroonen,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 18 september 1998 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Op die aanvraag is op 25 juni 2004 beslist. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 10 januari 2006 ongegrond verklaard.

Op 1 juni 2007 heeft eiser opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 7 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 7 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 19 juni 2007 is het beroep voorzien van gronden. Verweerder heeft op 30 november 2007 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 11 december 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over

AWB 07/23687

blad 2/3

eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.2 Eiser heeft aan de herhaalde aanvraag een rapport van M. Danesch d.d. 22 april 2007 ten grondslag gelegd. Hiermee wil hij aantonen dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan mensenrechtenschendingen en dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat zijn handelen valt onder 1F van het Vluchtelingenverdrag. Verder heeft eiser gewezen op zijn huidige medische situatie en de situatie in Afghanistan op dit moment, waardoor terugkeer naar Afghanistan in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten en de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) is.

2.3 Verweerder heeft de aanvraag, onder verwijzing naar de beschikking van 25 juni 2004, afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder is van mening dat aan het rapport van M. Danesch d.d. 22 april 2007 geen verifieerbaar onderzoek ten grondslag ligt, waardoor er geen aanleiding bestaat het stuk als een rechtens relevant novum in de zin van artikel 4:6 Awb te beschouwen. Hetgeen eiser in het kader van artikel 3 EVRM heeft aangevoerd is volgens verweerder evenmin als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb aan te merken.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

Het rapport van M. Danesch d.d. 22 april 2007 dateert van na het besluit van 25 juni 2004 in de voorgaande procedure. In dat besluit, dat de rechterlijke toets heeft doorstaan, is eiser - mede op grond van individuele ambtsberichten d.d. 30 december 1999 en 25 juli 2001 - artikel 1 (F) onder a, b en c, van het Vluchtelingenverdrag tegengeworpen. Met het rapport beoogt eiser alsnog aannemelijk te maken dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan mensenrechtenschendingen. Het gaat hier derhalve om een bewijsstuk van reeds eerder gestelde feiten en omstandigheden. De vraag is of dit stuk niet voor het nemen van de eerdere beslissing kon en dan ook behoorde te worden overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat eiser het rapport in de eerste procedure had kunnen en derhalve ook had dienen te overleggen. Hij heeft geen omstandigheden aannemelijk gemaakt op grond waarvan geoordeeld moet worden dat dit niet van hem geveerd mocht worden. Hierbij is onder meer van belang dat (de toenmalige gemachtigde van) eiser er sinds medio 2000 van op de hoogte was dat verweerder bezig was met een onderzoek naar eiser in verband met artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag en op 31 juli 2001 aan de toenmalige gemachtigde van eiser een individueel ambtsbericht d.d. 25 juli 2001 is toegezonden. De rechtbank merkt het rapport van Danesch dan ook niet aan als nieuw feit dan wel nieuwe omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

Overigens merkt de rechtbank op dat zij niet de waarde aan het rapport toekent die eiser daaraan gehecht heeft. Zoals verweerder ook in het bestreden besluit heeft overwogen, is het rapport naar het oordeel van de rechtbank niet aan te merken als een deskundigenbericht.

AWB 07/23687

blad 3/3

Dancsch geeft in het rapport immers geen onderbouwing voor zijn conclusies. objectief verifieerbare gegevens ontbreken.

Helgeen door eiser is aangevoerd met betrekking tot artikel 3 EVRM kan evenmin worden aangemerkt als een novum. Eisers situatie bij terugkeer naar Afghanistan is naar het oordeel van de rechtbank niet gewijzigd ten opzichte van die ten tijde van het besluit van 25 juni 2004. Voor zover eiser zich in verband met zijn gezondheidstoestand heeft beroepen op artikel 3 EVRM, overweegt de rechtbank dat op grond van de overgelegde medische stukken niet is gebleken van een acute medische noodsituatie op korte termijn, zodat eisers gezondheidstoestand bij terugkeer naar Afghanistan geen strijd met artikel 3 EVRM zal opleveren.

2.5 De aanvraag is daarom terecht op grond van artikel 4:6 Awb afgewezen. Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

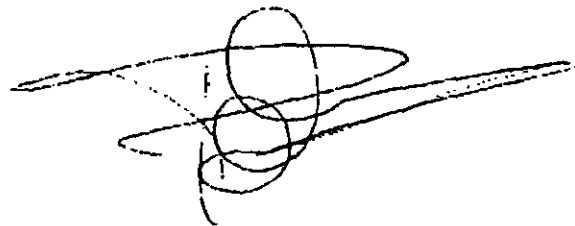
2.6 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. W.H. van Veen als griffier, op

12 FEB. 2008

Afschrift verzonden op: 12 FEB 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep veenlelingenzaken", postbus 16113, 2500 HC 's-Gravenhage

Artikel 85 Fw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Maris & van den Berg

advocaten

Mr W.P. Maris
Mr C. van den Berg

Postbus 247
8000 AE Zwolle

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

10 MRT 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

BEROEPSCHRIFT hoger beroep ^{asiel}

geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

van Afghaanse nationaliteit, geboren op IND-nummer
9809.17.8006, (verder te noemen: appellant), te dezer zake domicilie kiezende te 8021 AH
Zwolle aan het Blekerswegje nr. 4 (8000 AE Zwolle, Postbus 247), ten kantore van zijn
gemachtigde, de advocaat mr C. van den Berg, die ten deze door appellant bepaaldelijk is
gevolmachtigd onderhavig beroepschrift te ondertekenen en in te dienen en die te dezer
zake tot gemachtigde wordt gesteld met het recht van substitutie;

- 1) dat appellant heeft kennisgenomen van de uitspraak van 12 februari 2008 (verzonden op 12 februari 2008), Awb 08/23687, van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, vreemdelingenkamer, in het geschil met de Staatssecretaris van Justitie (IND), welke uitspraak in afschrift hierbij is gevoegd (productie 1);
- 2) dat appellant zich niet kan verenigen met eerdergenoemde uitspraak en dat hij daarom onderhavig hoger beroepschrift indient;
- 3) dat appellant van mening is dat op grond van het navolgende het oordeel van de rechtbank, dat appellant het rapport (red.: het rapport van 22 april 2007 van M. Danesch) in de eerste procedure had kunnen en derhalve ook had dienen te overleggen, onbegrijpelijk en niet of onvoldoende gemotiveerd is omdat appellant ter zitting uitdrukkelijk heeft verklaard dat de zoektocht van appellant naar Danesch weliswaar veel eerder was begonnen maar dat hij pas in 2007 er in slaagde om met Danesch in contact te komen;
 - a) dat appellant van mening is dat het deskundigenrapport van Danesch voor de rechtbank juist redenen had moeten zijn om de in beroep bestreden beslissing met alle rechtsgevolgen daarvan te vernietigen en de Staatssecretaris van Justitie op te

Blekerswegje 4
8021 AH Zwolle

Telefoon (038) 454 50 40 Telefax (038) 454 05 45 info@mb-advocaten.nl www.mb-advocaten.nl
Indere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag waaraan de aansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval recht op uitkering heeft.

Maris & van den Berg

Advocaten

- dragen een nieuwe beslissing te nemen rekeninghoudende met de inhoud van dat deskundigenrapport;
- b) dat appellant van mening is dat voor zover de rechtbank van mening zou zijn dat het nog prematuur is om de Staatssecretaris van Justitie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen ten minste verwacht mocht worden van de rechtbank dat de Staatssecretaris van Justitie zou worden opgedragen om nader en vooral meer adequaat onderzoek te doen naar het handelen van appellant in zijn toenmalige functies bij de Afghaanse overheid;
- c) dat appellant van mening is dat thans moet worden vastgesteld dat alleen het deskundigenrapport van Danesch iets zegt over het handelen van appellant in zijn toenmalige functies bij de Afghaanse overheid terwijl het individuele ambtsbericht waarop de Staatssecretaris van Justitie het bestreden besluit heeft gebaseerd niets dan algemeenheden bevat door steeds te verwijzen naar het handelen dat verwacht mag worden van iemand in de door appellant beklede functies, kortom niets maar dan ook helemaal niets anders dan loze veronderstellingen;
- d) dat appellant van mening is dat de rechtbank, gelet op het uitdrukkelijke verzoek daartoe door appellant gedaan en in samenhang met hetgeen hiervoor is betoogd, ten onrechte heeft nagelaten om appellant in de gelegenheid te stellen om Danesch als deskundige in persoon te horen;
- 4) dat appellant van mening is dat op grond van het navolgende het oordeel van de rechtbank met betrekking tot het beroep van appellant op artikel 3 Evrm, dat de situatie appellant niet is gewijzigd ten opzichte van die ten tijde van het besluit van 25 juni 2004 onbegrijpelijk en niet of onvoldoende gemotiveerd is omdat appellant ter zitting uitdrukkelijk heeft verklaard dat er nadien in Afghanistan ex-medewerkers van overheidsdiensten als die waar appellant werkzaam was zijn vermoord uit wraak door slachtoffers dan wel familieleden van slachtoffers;
- a) dat appellant van mening is dat uit hetgeen tijdens de Staatssecretaris van Justitie in onderhavige procedure naar voren is gebracht met betrekking tot het voorgaande niets blijkt van enig onderzoek naar de gevaren die appellant bij uitzetting naar Afghanistan kan verwachten;
- b) dat appellant van mening is dat de Staatssecretaris van Justitie terzake een onderzoeksplicht heeft gebaseerd op het Evrm en dat de Staatssecretaris van Justitie niet kan volstaan met de gebruikelijk kreet dat uit hetgeen door appellasnt naar voren is gebracht niet blijkt dat er sprake is van een reëel gevaar;

Maris & van den Berg
Advocaten

- 5) dat de rechtbank in de thans in hoger beroep bestreden beschikking ten onrechte iedere redelijkheid uit het oog heeft verloren door geheel voorbij te gaan aan hetgeen hiervoor is gesteld;
- 6) dat de rechtbank in de thans in hoger beroep bestreden beschikking rekening had moeten houden met het navolgende;
- a) dat appellant in de eerste procedure onmogelijk het deskundigenrapport van Danesch kon overleggen omdat het appelland veel tijd heeft gekost om uiteindelijk met Danesch in contact te komen;
 - b) dat uit het deskundigenrapport blijkt dat appelland ten onrechte artikel 1F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen;
 - c) dat voor zover er ook thans nog twijfel mocht bestaan een nieuw onderzoek in de rede ligt;
 - d) dat niet gezegd kan worden dat er geen sprake is van nieuw ingebrachte feiten;
 - e) dat appelland onder meer op grond van het bovenstaande van mening is dat Staatssecretaris van Justitie ten onrechte vasthoudt aan de toepassing van artikel 1F Vluchtelingenverdrag en dat de Staatssecretaris van Justitie kennelijk op haren en snaren tracht tot een afwijzing te komen van de asielaanvraag van appelland en zodoende onrechtmatig handelt jegens hem;

REDENEN WAAROM

appelland verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden beschikking, alsmede de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen, te vernietigen;

appelland uitdrukkelijk verzoekt te worden gehoord op onderhavig hoger beroep;

appelland ten slotte verzoekt om met toepassing van artikel 8:74 en 8:75 Algemene wet bestuursrecht verweerder te veroordelen in de kosten voor deze procedure gevallen aan de zijde van appelland;

Zwolle, 11 maart 2008

Gemachtigde

Zwolle

pagina 3 van 3